

Interview met mevrouw Eugenie van Ogtrop- Barones van Voorst tot Voorst

Mevrouw Van Ogtrop anno 2003.

Op een mooie, bijna zomerse herfstdag reed ik op mijn fiets naar Hilversum. Daar woont in een deel van een prachtige villa mevrouw Eugenie van Ogtrop-Barones van Voorst tot Voorst, echtgenote van oud-burgemeester Mr. P. A. L. van Ogtrop die van 1936 tot 1948 burgemeester van Eemnes was. Mevrouw Van Ogtrop heeft net haar 90^e verjaardag gevierd, maar herinnert zich nog heel goed de periode als burgemeestersvrouw in Eemnes. Tijdens het interview las zij geregeld voor uit een oorlogsdagboek, dat ze enkele jaren geleden zelf heeft samengesteld op basis van de agenda's van haarzelf en van haar man. In het boekwerkje beschrijft mevrouw Van Ogtrop de gebeurtenissen in de oorlogsjaren; in het gezin, de familie- en kennissenkring, maar ook in Eemnes en Nederland. Het geeft ons een uitgebreid beeld van Eemnes in de oorlogsjaren.

In dit interview zal ik enkele fragmenten uit dit dagboek aanhalen, ze staan cursief gedrukt.

Kortom: ik had een zeer interessant gesprek met mevrouw Van Ogtrop waarvan ik u in dit nummer van ons blad graag verslag doe!

Mevrouw Van Ogtrop:

“Ik ben in 1913 geboren in Den Haag. Mijn vader was Erik van Voorst tot Voorst, mijn moeder was Elly Claessens. Ik was de oudste uit het gezin, ik had nog twee broers en een zusje. Tijdens de Eerste Wereldoorlog woonden wij in Utrecht en Gorinchem, mijn vader was toen in dienst als reserve officier bij de genie. Na de oorlog gingen we weer in Den Haag wonen. Na het gymnasium-bèta heb ik in Leiden biologie gestudeerd. Ik ben biologie gaan studeren omdat ik een typische bèta was en van de natuur hield. De studie boeide mij, het werk in een laboratorium vond ik altijd zalig. In Leiden had ik een gezellige jaarclub en daar heb ik nog altijd vriendinnen van over. Zeven van ons werden onlangs 90. Toen ik mijn kandidaats had afgerond, ben ik getrouwd en burgemeestersvrouw in Eemnes geworden. Mijn ouders zijn altijd in Den Haag blijven wo-

nen, maar kwamen geregeld in Eemnes, ik herinner me dat ze een keer in de polder met een tandem het water in zijn gereden.”

“Ik heb mijn man in 1935 leren kennen, hij was familie van familie in Den Haag en woonde toen ook in Den Haag. Hij was 9 jaar ouder dan ik en werkte toen als secretaris van het Nationaal Crisiscomité; in die tijd hadden veel mensen het slecht en de sociale voorzieningen waren nog niet zoals nu, het comité had als doel deze mensen financieel te helpen. Mijn man had contact met de gemeentes, die het geld weer uitdeelden aan de personen die het geld hard nodig hadden. In maart 1936 is hij burgemeester van Eemnes geworden, dat was zijn eerste post. “

Waarom heeft uw man voor Eemnes gekozen?

“Hij was van oorsprong een Amsterdammer en wilde graag naar het Gooi. Bij zijn installatie waren wij nog niet getrouwd, zelfs nog niet verloofd, maar ik was er wel bij aanwezig. We zijn in 1937 getrouwd en in 1938 zijn we in Eemnes komen wonen, toen was de ambtswoning klaar. Mijn man woonde eerst in

Programma

- 8 uur v.m. Keuring van versierde rywielen, sjeezen, praalwagens en ruiters.
- 9½ uur v.m. Ontvangst van het Bruidspaar aan de grens der gemeente Baarn.
- 10 uur v.m. Huldiging van het Bruidspaar ten gemeentehuize.
 - 1e Kinderhulde door de kinderen der drie byzondere scholen.
 - 2e Zanghulde door de Chr. Gem. Zangvereniging „Excelsior”.
 - 3e Ontvangst van het Bruidspaar door het Eere-comité in de Raadzaal.Hierna rondrit door het dorp.
- 2½ uur n.m. Ringsteken met versierde sjeezen op de Meentweg.
- 4½ uur n.m. Ringsteken op de fiets.
- 5½ uur n.m. Ringsteken op het losse paard.
- 7½ uur n.m. Prysuitreiking op het gemeentehuis door den Burgemeester.
- 8½ uur n.m. Tonnetje steken in de Kerkstraat.

Programma van het feestelijke onthaal in Eemnes van het aanstaande bruidspaar op 23 september 1937.

een pension in Laren en samen hebben we een jaar in Blaricum gewoond. In die tijd werd de nieuwe ambtswoning gebouwd, die werd “De Lindeboom” genoemd, naar de herberg annex gemeentehuis “De Lindeboom” die altijd op deze plek gestaan had en naar de grote lindeboom die voor het huis stond.”

“Ik ben op een feestelijke wijze ingehaald in Eemnes. Volgens mij waren de activiteiten van koninginndag verplaatst voor ons onthaal, zo werden er wedstrijdes ringsteken georganiseerd. We trouwden op 5 oktober, het onthaal was 14 dagen eerder. Er werden liederen voor ons gezongen, het was echt feest. De bevolking was ook blij met onze komst; er had lange tijd geen burgemeester in Eemnes gewoond. Het was een klein dorp, eigenlijk een stad, en er was geen ambtswoning. Voor die tijd woonde de burgemeester van Eemnes in Baarn. Ik voelde me meer dan welkom. De bevolking leefde ook erg mee toen onze eerste baby geboren werd. Onze zoon kreeg een wit speelgoedkonijn van de School met de Bijbel en een flacon kandeel van de Vereniging van Huisvrouwen. Ik heb vier kinderen gekregen, de eerste drie zijn in Eemnes geboren: Hein-Jan (1939), Liesbeth (1942), Beatrice (1946) en Lodewijk is in 1952 in Blaricum geboren waar we in 1948 zijn gaan wonen.”

Hoe was het voor u om als inwoner van de grote stad Den Haag naar het “dorpje” Eemnes te verhuizen?

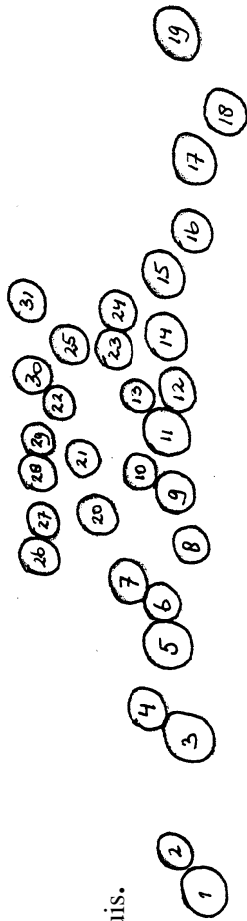
Piet van Ogtrop en barones Eugenie van Voorst tot Voorst tijdens het onthaal in Eemnes op 23 september 1937.

“Dat vind ik zo’n domme vraag! Dat vroeg toen ook al iedereen in Eemnes! Eemnes was een dorp met een prachtige natuur en je neemt toch je eigen cultuur mee! Ik vond het heerlijk in Eemnes, ik genoot van de natuur, het prachtige uitzicht op de polder met zijn waaien, er vlogen water-snippen in zigzagbeweging achter ons huis. Er groeiden veel weidechampignons in de polder, we hebben er veel gezocht en verorberd. Met vrienden gingen we geregeld in de vroege ochtend

kemphanen kijken. Die excursies werden dan besloten met een gezellig ontbijt in de Lindeboom. Eemnes was in die tijd helemaal een boerendorp; de boeren waren welvarend, intelligente mensen voor wie het geloof veel betekende. Ze hadden een heel eigen stijl van leven, waar ik me heel erg prettig bij voelde, het was ook mijn stijl. Ik voelde me snel thuis in het dorp.”

**12 maart 1936:
Burgemeester Van Ogtrop wordt
ingehaald in Eemnes.**

Foto op de trappen van het gemeentehuis.

Wie kent de overige personen?

1. Frans van Duijne, ambtenaar ter secretarie	17. Henk van Ogtrop, achterneef van de burgemeester
2. Agent C. de Groot, woonde Molenvweg	18. William Pont, zoon van Adèle Pont-van Ogtrop
3. Daniël van Hoepen, gemeentesecretaris	19. Agent J. de Groot, woonde bij gemeentehuis
4. Graaf Van Randwijk, dienstvriend, burgemeester in Zee-land	20. K. Fabius, burgemeester Oosikapelle v/h volontair gemeentesecretarie Eemnes
5. Eugénie Wilde-van Ogtrop, zuster van de burgemeester	21. ...?
6. Age Johan Looxma van Welderen, Baron Rengers (1875-1947), dijkgraaf van het Waterschap Eemnes	22. Anke van Voorst tot Voorst, nicht van de burgemeester
7. ...?	23. Marie-Eugénie Dommer-van Poldersveldt (moeder heette Hanlo)
8. Aleida Gijsberta Maria Hanlo (Adèle) (1871-1944), weduwe van Mr. Henricus Johannes van Ogtrop, moeder van de burgemeester	24. Burgemeester Klarenbeek van Blaricum
9. Adriaan Rebel, gemeenteraadslid	25. Sophie van Ogtrop-Regout, vrouw van Henk van Ogtrop
10. Hendrik Brouwer, gemeenteraadslid	26. Jan Dop, gemeenteraadslid
11. Burgemeester P. A. L. van Ogtrop	27. ...?
12. Mijndert Seldenrijk, gemeenteraadslid, wethouder	28. Hendrik Eggenkamp
13. ...?	29. Bernard van Ogtrop, neef van de burgemeester, vader van Henk van Ogtrop
14. Teus Stoutenburg, gemeenteraadslid, wethouder	30. Jenny van Voorst tot Voorst-Hanlo, tante van de burgemeester en van zijn vrouw
15. Jan van Dijk, gemeenteraadslid	31. Frans Wilde, zwager van de burgemeester, gehuwd met Eugénie van Ogtrop
16. Adèle Pont-van Ogtrop, zuster van de burgemeester	

HKE-141

Hoe vond u het om burgemeestersvrouw te worden?

“Dat was wel een beetje vreemd, ik was pas 24. Als ik de deur opendeed, vroeg men soms: “Is je vader thuis?” Burgemeestersvrouw zijn was echt een baantje; ik zat in het bestuur van van alles; van het Wit Gele Kruis bijvoorbeeld. In de oorlog ben ik erg druk geweest met de evacués. Toen Beatrix geboren werd, was mijn eerste taak het regelen van kraamkoffers voor behoeftige mensen. Iedereen kreeg een kraampakket. Ik had toen zelf nog geen baby, wist niets van baby’s af. Ook werd in die tijd het consultatiebureau in Eemnes opgestart.”

In het dagboek staat:

28 april 1941

Vergadering Wit Gele en Groene Kruis over babyconsultatiebureau, met Van Dijk, Stoutenburg, doktoren De Vries Robbé, Gribling, Frijlink.

18 juni 1941

Opening zuigelingenconsultatiebureau Wakkerendijk 5; eerste keer 17 baby’s. Dr. Frijlink uit A’foort is de kinderarts; Groene en Wit Gele Kruis werken samen.

1942: Burgemeester Van Ogtrop met zoon Hein Jan bij de Eemnesser haven.

HKE-142

“Het werk als burgemeestersvrouw beviel me goed, ik vond het vooral fijn om met allerlei soort mensen om te gaan.”

Beviel het uw man ook goed als burgervader van Eemnes?

“Mijn man vond het prettig in Eemnes. Hij is erg druk geweest met de ruilverkaveling en dat vond hij fijn werk. Het was de eerste of een van de eerste ruilverkavelingen in Nederland. Het was voor Eemnes heel belangrijk dat de polder niet meer overstroomde, bovendien konden ze nu ook wegen aanleggen. Mijn dochter zei altijd: “Pappie is naar de ruilverkaveling.” Zij dacht dat hij daar bezig was met het aanleggen van wegen. Later, toen de wegen er lagen, zei ze altijd: “Dat zijn de wegen van pappie.” Toen hij in Eemnes benoemd werd, was al besloten dat de ruilverkaveling plaats moest

vinden. Hij moest het hele proces organiseren. Hij heeft het later ook voor Bunschoten-Spakenburg gedaan; was daar vanaf december 1941 voorzitter van de ruilverkavelingcommissie beoosten de Eem. Dit was op grond van zijn ervaring met de ruilverkaveling in Eemnes, maar ook omdat hij een neutrale buitenstaander was. Het was heel goed voor mijn man om in oorlogstijd met zo'n opbouwende taak bezig te zijn. Dat heeft hem wel de oorlog door geholpen."

Hoe was het voor uw man om in de oorlogsjaren burgemeester te zijn?

"Aan het begin van de oorlog was er de vraag of mijn man als burgemeester zou blijven of niet. Hij is wel gebleven en heeft veel nuttig werk kunnen doen. Zo moesten uit de torens van de kerken de klokken verwijderd worden. Bij het naar beneden halen van de klokken uit de hervormde kerk van Eemnes-Buiten op 10 maart 1943 is het touw gebroken; de klok is naar beneden gevallen en heeft het plafond helemaal vernield. De buitenkant werd niet beschadigd. Op dat moment wilden de Duitsers dat de toren bemand werd om zo als uitkijkpost te dienen. De toren was gemeenteeigendom, dus kwamen ze bij mijn man: hij moest de toren bemannen. Dat wilde mijn man niet. Toen heeft hij tegen de Duitsers gezegd: "Ga zelf maar kijken in de toren. Ik durf de verantwoordelijkheid niet op me te nemen om daar iemand naar boven te sturen." Toen is er niemand op de toren gekomen.

Ik herinner me ook dat er eens een Duitser kwam aanzetten op het gemeentehuis met het verhaal dat er een jood op een fiets reed en geen ster op had. Mijn man beloofde daar direct iets aan te gaan doen, maar er gebeurde natuurlijk niets. Hij kon op die manier helpen.

Hij heeft ook veel voor de vliegeniers gedaan die in Eemnes zaten ondergedoken. Ik weet nog dat op Dolle Dinsdag in Eemnes Dudok van Heel, hoofd van de ondergrondse, en dokter Keeman op bezoek kwamen. Mijn man was betrokken bij het verzet, hield hen op de hoogte van wat er speelde. Ik heb dat nooit geweten. Ik kan me wel herinneren dat mijn man een paar weken uit slapen ging bij de familie Meijer (Meentweg 47) omdat hij op een lijst van verdachte personen zou staan."

10 mei 1942: Er is een vuurtje gestookt in de oude lindeboom.

“Tot drie maanden voor de bevrijding waren er geen Duitse troepen in Eemnes gelegerd, dus het dorp was een geschikte plaats voor onderduikers, er zaten er dan ook veel. Zo heeft professor Hamel wel een jaar bij ons in huis gezeten, hij was opgepakt bij een razzia en toen weggevlucht. Burgemeester Van Nispen van Laren was ook enige tijd bij ons in huis. Dat was, geloof ik, nadat hij als burgemeester was afgezet. Bovendien hadden we vaak mensen die een nacht bleven. Wij hebben ook verschillende evacués in huis gehad.”

Waar hield u zich mee bezig in die jaren?

“Ik was in de oorlogstijd druk met de zorg voor de evacués, ook ontstonden in die tijd de cursussen voor plattelandsvrouwen. Ik organiseerde dat, maar deed er ook zelf aan mee. Zo leerde ik hoe je een stoel moest afstoffen!! Dat was voor mij nieuw want ik had nooit wat aan het huishouden gedaan.”

Dagboek:

14 okt. 1941

1e moedercursus van Wit Gele Kruis door zuster Siebers, 37 aanw, 20 meisjes, 17 getrouwden.

23 feb. 1943

Stichting huishoudelijke voorlichting ten platten lande geeft de eerste naailes in het Verenigingsgebouw.

“Ondanks het feit dat we vaak evacués in huis hadden, hebben we altijd genoeg eten gehad, vooral dankzij de boeren die ons etenswaar gaven. De tuin leverde ook veel op; allerlei groenten zoals snijbiet, pofmaïs en topinamboers, maar ook appels en kroosjes (kleine pruimen). Mijn man en ik waren op klompen druk in de tuin. Veel groente en fruit werd geweekt. Aan het begin van de oorlog kocht ik (zwart) iedere week twee roggebroden; één ervan stuurde ik op naar mijn familie in Den Haag.”

“Op 22 maart 1945 is er bij ons in de tuin een vat met benzine neergestort; de voortuin was één groot gat. Het vat was van een vliegtuig naar beneden gegooid, het scheelde niets of het was op ons huis gevallen. Een jaar lang keken we uit op een zwart verbrand grasveld. Vanaf 22 april 1945 hadden we het hele huis vol Duitsers. Een week ervoor was er ook al aangekondigd dat er Duitsers in huis zouden komen; wij hadden het hele huis leeggehaald en toen kwamen ze niet. Maar op 22 april kwamen ze dus wel. Mijn man en ik wilden graag in ons huis blijven. Toen is één van de évacués met onze kinderen naar familie in Blaricum gegaan. Mijn man en ik hadden onze slaapkamer nog tot onze beschikking. Mijn man lag vaak met zijn oor op de slaapkamervloer om te horen wat de Duitsers bespraken tijdens (telefoon)gesprekken. Ik herinner me nog

goed dat mijn zoon Hein Jan toen de Duitsers kwamen, zei: “Liesbeth mag wel met de Duitsers praten, maar ik niet. Want Liesbeth is pas drie en die kan nog niet begrijpen dat ze niet met die mannen mag praten.” Het waren overigens zeer aardige Oostenrijkers die er zelf ook mee zaten dat ze bij ons in huis waren. Zij genoten de eerste tijd volop van het contact met het kind. Wat op mij veel indruk heeft gemaakt, is hoe waardig de Duitsers zijn vertrokken.”

7 mei 1945

De Engelsen zullen komen; om half elf komt er een hoge tank, motorrijders + auto + vrachtauto, om te verkennen. De commandant komt met een tolk, hier in de zitkamer is de overgave van de Duitse troepen. Historisch moment. Daarna rijden de Engelsen weer snel door. Na het middageten (bij Stoutenburg) komen er 4 hoge en 4 kleine tanks en enige radio-auto's in het dorp. Groot feest met de ondergrondse en verschillende Canadese en Amerikaanse piloten die in de omgeving neergeschoten waren en in Eemnes ondergedoken. De Engelse luitenant van de tank vierde ook mee; borrel bij café Staal, centrum van de ondergrondse; feestelijke stemming; alles even onwaarschijnlijk, want de Duitsers zitten nog in ons huis. Piet gaat 's middags met de Canadese luitenant naar de Duitse kapitein als tolk. Wij zijn vrij maar hebben in ons huis nog niets te zeggen. Morgen schijnt de Canadese infanterie te komen om de Duitsers te ontwapenen.

± 1943: Mevrouw Van Ogtrop met zoon Hein Jan en dochter Liesbeth op het terras van de Lindeboom.

april 1947: Het burgemeesterspaar met zoon Hein Jan op de toren van de hervormde kerk van Eemnes-Buiten.

8 mei

er gebeurt weinig, de Duitsers vertrekken nog niet, maar zijn niet meer de baas.

9 mei

In de zeer vroege (5 uur) ochtend vertrekken de Duitsers ordelijk, na een hele nacht gerommeld te hebben. Alles staat om 5 uur buiten; de hele bezetting van Eemnes 600 man. De kapitein te paard voorop, infanterie, fietsers, vele karren, om kwart voor 6 marcheert alles af. Een heerlijk gezicht. De troepen

worden in Soestdijk ontwapend. Een beestenboel in huis, het uitmesten begint, hele dag met 3 helpsters gepoetst.

10 mei

Hemelvaart. Danklof, Te Deum. Wilhelmus!"

Zijn er nog andere opvallende zaken die u zich herinnert van de oorlog?

"Ik herinner me de vele mensen op gammele fietsen die uit het hele land langs de dijk trokken om eten en melk te bemachtigen. Wat ik nooit zal vergeten is de koeien-evacuatie direct aan het begin van de oorlog. Ik vermoed dat ze geëvacueerd werden omdat men vreesde dat het Eemland onder water gezet zou worden. De koeien werden dus naar hoger gelegen grond gebracht. Er sjokten voortdurend koeien door Eemnes. De koeien werden onderweg in Eemnes nog geregeld gemolken. Ik heb het idee dat er toen in Eemnes meer koeien dan inwoners waren. In mijn dagboek staat geschreven:"

11 mei 1940

Pantsertrein vernietigd, 100 vliegtuigen neergeschoten; de hele dag trekt vee van A'foort, Soest en Baarn voorbij, vanaf de Meent gaat het naar N.Holland; Baarn wordt geëvacueerd; vee evacuatie Eemnes begint.

15 mei

Iedereen wacht af en blijft kalm; Duitsers in Den Haag, Hilversum, niet in Eemnes. Piet doet zijn best de koeien terug te krijgen.

24 mei

Vee terug in Huizen op de Meent, uit Hoorn en andere plaatsen komen de koeien terug.

25 mei

Vee. 50% van het leger gedemobiliseerd.

26 mei

Vee.....

27 mei

Vee; Nijkerk fabriek door Engelsen gebombardeerd.

28 mei

Vee; koeien uit A'foort, Baarn, Bunschoten, Soest en Hoogland weer terug

29 mei

Veeverdeling; Eemnesser koeien weer terug; iedereen krijgt 80% terug.

30 mei

Veeverdeling

5 juni 1940

Restant veeverdeling; laatste 50 koeien komen in Eemnes terug, laatste verdeling.

“De koeien waren ontzettend belangrijk voor de Eemnessers, daar leefde men van. De boeren waren dan ook zeer blij dat de dieren weer snel terug kwamen. Ik herinner me Grietje Bieshaar, die woonde drie huizen verder; haar vader, Dirk Bieshaar, had enkele koeien en beheerde de weegbrug. Zij kwam aanzet-

10 april 1947: Liesbeth van Ogtrop met de kap van Clasien Makker.

Dhr. en mevr. Van Ogtrop op weg naar de kerk.

ten met een kaasje en zei: "Vader bedankt u dat Rode Riek weer terug is." Zo leefde je mee met de mensen en zij met ons."

Een aantal andere gebeurtenissen beschreven in het dagboek:

22 april 1942

Er stort een Duits vliegtuig aan het eind van de Meentweg neer.

Klas Fröbelschool in Eemnes oktober 1945

(graag correcties indien verkeerd vermeld)

Van links naar rechts.

Bovenste rij: *Truusje Kuijer, Tonny van Aken, Bertus Hilhorst, Bartje Eek, Willie Willigenburg, Tijmen Wiggerts, Arie van Beijeren, Daniël(Daan) van 't Klooster.*

Tweede rij van boven: *Mientje v. d. Wardt, Mientje Hilhorst, Jopie Bakker, Hein Jan van Ogtrop, Joke van Hees, Greetje Stalenhoef, Annie van Hamersveld, Corrie Melman.*

Derde rij: *Catrien Kuijer (met strik), Bea Koppen, Leida Hilhorst, Rietje Brouwer, Cobie ter Wiel, Willie van Hamersveld, Willie Bakker.*

Vierde rij: *Jaantje Post, Jantje Hilhorst, Mien Hilhorst, Mientje Brouwer, Gijs Elders, Toontje Wortel.*

HKE-148

10 mei 1942

De Lindeboom rookt, brandt. De boom (die erg hol is), niet het huis. Snel geblust.

25-26 juni 1942

Brandbommen en een grote bom. Boerderij (van de familie Keizer) vóór de kweek van Van Dijk totaal afgebrand. Piet was er 's nachts.

14 mei 1943

In de nacht van 13 op 14 mei 2.15 uur stortte een Engels vliegtuig met bommen neer achter de molen, aangeschoten door nachtjager. Reuze klap. 6 doden, 1 gewond, 1 verdwenen!

7 aug. 1943

2 Duitse overvalwagens; fietsen, kaas worst en geld worden weggehaald.

okt. 1944

Bericht dat de auto zal worden gevorderd (staat al jaren op blokken in de garage, kan zo niet worden gebruikt, dus geen belasting betalen); na 2 dagen komen er 2 soldaten om de auto te vorderen; ze zien de 2 persoons Chevrolet cabriolet en zeggen: "Diese interessiert uns gar nicht"

20-25 okt. 1944

Komen zeer veel evacués: Doorwerth, plaatsen rond Arnhem, gevolgd door zeer veel mensen uit Huissen. Bij ons komt Tieleke Dony in huis, zuster/huisgenote van de burgemeester van Huissen.

okt.-nov.-dec. 1944

Veel vergaderingen en acties om de evacués van het nodige te voorzien en om ze het leven dragelijk te maken.

half dec. 1944

Hongersnood, niet in ons huis dankzij de tuin en de goede zorgen van de Eemnessers. Ik brei een trui voor Hein-Jan of Liesbeth van hondenhaar. Jarenlang bewaarde ik het uitgeborstelde haar van Keeshond Sten.

23 jan. 1945

Razzia door ± 30 Duitsers, ook bij ons huiszoeking; 2 Eemnessers opgepikt, 2 Eemnessers weer vrij.

27 maart 1945

Begrafenis Heer Morren, hoofd jongensschool, groot verzetsman; onderduikers en verzet aanwezig; we wanen ons al vrij.

Wanneer bent u naar Blaricum gegaan en waarom?

“Wij zijn tot 1948 in Eemnes gebleven. Mijn man wilde promotie maken. Zijn volgende burgemeesterspost was Blaricum. Ook voor de kinderen, die inmiddels ouder waren, leek het ons prettig naar Blaricum te gaan. Ook daar was het prettig wonen. Mijn man is in 1958 na een kort ziekbed van vier weken overleden. Ik was toen 45 jaar. We weten nog steeds niet wat de oorzaak geweest is.

Ik heb na zijn dood voor drie jaar een woning gehuurd aan de Diepenbrocklaan in Laren om te zien of ik in het Gooi wilde blijven of toch liever weer terug ging naar Den Haag. Na die drie jaar besloot ik om in Laren te blijven. De gemeenschappelijk gemaakte kennissen bleken toch heel veel waard. Ik heb me vervolgens aan de Houtweg gevestigd, tegenover de hertenkamp. Ik ben toen een paar uur per week biologieles gaan geven aan het incrementum (prinsessenlyceum) van het Baarns Lyceum en daarna aan het Hoger Beroepsonderwijs in Den Haag. Ik ben in Den Haag gaan werken omdat mijn ouders op leeftijd waren en tobden met hun gezondheid. In die tijd ging ik twee dagen per week naar Den Haag. Het werk heeft me zeker geholpen om die eerste moeilijke periode door te komen. In Laren ben ik ook vele jaren voorzitter van het bestuur van Johanneshove geweest.”

“Toen ik 65 was, ben ik hier in Hilversum komen wonen. Geen van de kinderen woont in het Gooi, ze wonen in Wassenaar, Oegstgeest en in Enschede. Mijn oudste zoon is priester geworden en is nu plebaan van de Bavo in Haarlem.

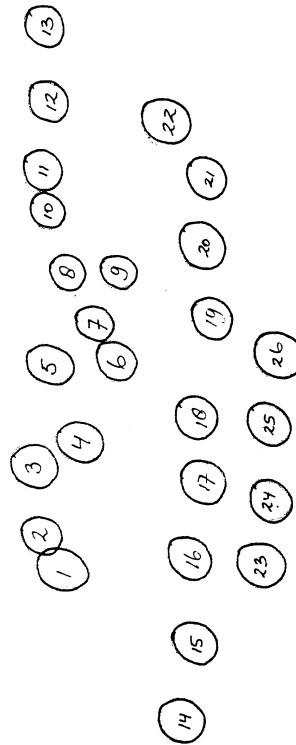
Ik maak het goed, ben nog steeds actief. Mijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind zijn voor mij mijn grootste hobby. Ze komen hier vaak logeren en ik bezoek hen trouw, vaak per trein. Ik bridge veel en in oktober begint mijn bijbelclub weer hier in deze kamer.”

HKE-150

1948: Deze foto ontving mevrouw Van Ogtrop als afscheidscadeau van de gidsen in Eemnes

(wie kent de overige personen?!)

1. Kapelaan Donders
2. Gerrit van 't Klooster (1884-1966)
3. Klaas Makker
4. Elisabeth Antonia de Jong (1883-1951), getrouwd met Gerrit van 't Klooster
5. Hillegonda Makker-van Benuum (1884-1959)
10. Tonie van Klooster (1915-1998) ??
11. Mevrouw E. van Ogtrop
12. Cees van Wegen (1910-1978)
13. Pastoor Spruijt

HKE-151

Hoe kijkt u terug op uw tijd in Eemnes?

“Terugdenkend aan de periode in Eemnes overheerst de herinnering aan de oorlog, wat een moeilijke tijd was, maar ook een fijne tijd met ons jonge gezin. De zinvolle en drukbezochte kerkdiensten van pastoor Müter en pastoor Spruijt waren voor mijn man en mij en voor de dorpsgenoten in moeilijke tijden een grote steun. Ook zal ik mijn lieve huishoudelijke hulpen, achtereenvolgens Gijsje Blom, de zusjes Janie en Grada Makker, Leida Wouters en de kraamverzorgster Coba van 't Klooster niet snel vergeten. Aan Eemnes behoud ik nog steeds dierbare herinneringen.”

Ik wil mevrouw Van Ogtrop heel hartelijk bedanken voor haar medewerking aan dit interview en voor de vele informatie die zij ons verschaft heeft.

*Marga van Kleinwee
Kerkstraat 15
3755 CK EEMNES
tel. 5389849*

ALGEMENE LEDENVERGADERING

donderdag 26 februari 2004 om 20.00 uur
in het Hervormd Centrum

Na (korte) formele Jaarvergadering
aandacht voor **Nieuwbouwfasen van Eemnes**
in de jaren 60 en 70.

Interviews met (onder voorbehoud)
nieuwkomers van toen en met Eemnessers
welke de invloed van de nieuwkomers hebben beleefd.